

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 1. junija 2004

(Zadeva C-225/04)

(2004/C 190/15)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Huttunen in K. Simonsson, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 1. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Finski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, da:

1. ugotovi, da Republika Finska ni izpolnila obveznosti iz člena 2 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/106/ES z dne 19. decembra 2001 o spremembi Direktive Sveta 95/21/ES o uveljavitvi mednarodnih standardov za varnost ladij, preprečevanje onesnaževanja ter pogoje za življenje in delo na ladjah, ki uporabljajo pristanišča Skupnosti in plujejo v vodah v pristojnosti držav članic (pomorska inšpekcija) ⁽¹⁾, ker ni sprejela zakonov in drugih predpisov potrebnih za prenos direktive ali o njih vsaj ni obvestila Komisije.
2. Republiki Finski naloži stroške v plačilo.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok za prenos Direktive je potekel z dne 22. julija 2003.

⁽¹⁾ UL L 19 z dne 22. januarja 2002, str. 17.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) - prvi bis oddelek - z dne 22. aprila 2004 v postopku, ki poteka med družbo „La Cascina“ Coop.a.r.l. ter družbo Zilch S.r.l. proti Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze in Pedus Service P. Dussman in drugi

(Zadeva C-226/04)

(2004/C 190/16)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – prvi bis oddelek - je s sklepom z dne 22. aprila 2004, v postopku, ki poteka med družbo „La Cascina“ Coop.a.r.l. ter družbo Zilch S.r.l. proti Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze in Pedus Service P. Dussman in drugi, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 2. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predlagal, da odloči o naslednjih predhodnih vprašanjih:

- 1) ali je treba člen 29(1)(e) in (f) Direktive 92/50/EGS ⁽¹⁾ z dne 18. junija 1992 razlagati tako, da je zakonodajalec Skup-

nosti s tem, ko je uporabil dikcijo „ni izpolnjeval obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno varnost v skladu z zakonskimi predpisi države, v kateri je bil ustanovljen ali s predpisi države naročnika“ oziroma „ni izpolnil obveznosti v zvezi s plačevanjem davkov v skladu z zakonskimi predpisi države naročnika“, imel namen omejiti se – samo in izključno – na primer, v katerem podjetje samo – na dan ko se izteče rok za predložitev vloge za udeležbo na javnem natečaju (oziroma vsekakor v času pred oddajo javnega naročila) – v celoti in pravočasno poravna te obveznosti?

- 2) ali je posledično treba italijanski nacionalni predpis, ki te člene prenaša (člen 12(d) in (e) Zakonskega dekreta z dne 17. marca 1995, št. 157) – v delu, v katerem z odstopanjem od prej navedenega predpisa Skupnosti, dovoljuje izključitev iz sodelovanja na natečaju tistih podjetij, ki „nimajo poravnanih obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno zavarovanje in varstvo za delavce v skladu z italijansko zakonodajo ali zakonodajo države, v kateri imajo svoj sedež“ oziroma, ki „nimajo poravnanih obveznosti v zvezi s plačili davkov in pristojbin v skladu z italijansko zakonodajo ali zakonodajo države, v kateri imajo svoj sedež“ – nujno razlagati z izključnim poudarkom na neizpolnitvi – ki se ugotavlja na zgoraj omenjeni dan (na dan ko se izteče rok za predložitev vloge za udeležbo na javnem natečaju; oziroma tik pred, četudi začasno, oddajo naročila) – teh obveznosti, pri čemer se poznejša izpolnitev ne upošteva?

- 3) ali pa je nasprotno mogoče (v primeru, da bi bilo glede na zgoraj navedeno v točki 2 ugotovljeno, da nacionalni predpis ni v skladu z namenom in funkcijo predpisa Skupnosti) dovoliti nacionalnemu zakonodajalcu, da bi v luči omejitev, ki jih mora ta spoštovati pri prenosu pravil Skupnosti, vsebovanih v omenjeni direktivi, dovolil možnost sodelovanja na natečaju podjetjem, ki čeprav svojih obveznosti nimajo poravnanih na dan ko se izteče rok za sodelovanje pri natečaju, dokažejo, da lahko te obveznosti poravnajo pred oddajo naročila (ter da so že opravile določena pozitivna dejanja v tej smeri)?

- 4) ter, v primeru, da bi bila razlaga iz točke 3 sprejemljiva – kar bi posledično omogočilo uvedbo bolj fleksibilnih pravil, kot so tista na podlagi bolj stroge razlage „izpolnitve“ obveznosti, o kateri govori zakonodajalec Skupnosti – ali je takšna ureditev v nasprotju s temeljnimi načeli Skupnosti, kot na primer načelom enakega obravnavanja vseh državljanov Unije ali – za primere javnega natečaja – načelom par condicio za vsa podjetja, ki bi hotela sodelovati na takem natečaju?

⁽¹⁾ UL L 209, 24.7.1992, str. 1